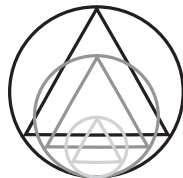

IOAN GYURI PASCU

Viață

Adevăr

Lumină

Cartea Daath
Publishing House

Ediția a doua
București, 2018

Cuvânt înainte

Am hotărât să scriu această carte mânat fiind de obsesia a două verbe care, în dicționar, înseamnă cam același lucru: „a fi” și „a exista”. Percepția mea despre ele, însă, e diferită. Eu îl folosesc pe „a exista” legat de tot ceea ce poate fi perceput cu cele cinci simțuri, iar pe „a fi” legat de ființare, înțelegând ca „fiind” și dincolo de manifestare, înainte de manifestare și cuprinzând, bineînțeles, manifestarea, adică toate cele ce există. Așadar, tot ceea ce există este, dar nu tot ceea ce este există deja.

Gândul și forma-gând sunt, dar nu există încă pentru cele cinci simțuri. Ele, în stare latentă, au potențialul de „a coborî” în existență, în măsurabil. Sunt energie nemanifestată. În plan manifestat energia potențială și energia cinetică sunt egale, dar, în fapt, energia potențială din planul nemanifestat este infinită și nemăsurabilă, gata să devină o infinitate de infinituri măsurabile de energie în planul manifestat.

Am încercat, deci, în această carte să „traduc” în câteva enunțuri (fraze) un drum nesfârșit, având trei puncte de sprijin: Viață, Adevăr, Lumină.

[...]

M-am îmbătat cu lauda seacă,
nu m-am gândit că o să treacă
iute, ca roua dimineața.
Habar n-aveam ce dar e viața!

[...]

„La jumătatea vieții,” – Joan Ayuri Pascu

Foto: Daniela Marin

Viața este *UNA* și *VEȘNICĂ*

Și o vedem în respirația mării.

Ci viețuirile sunt asemenea valului care se naște, se alcătuieste și care, oricât de tare s-ar semeți, ajunge să se topească, smerit, în veșnica respirație a mării.

De aceea, Viața (ca și marea) este măsura nemăsurabilă a netimpului, iară viețile (ca și valurile) sunt doar mici măsuri ale timpului menit să segmenteze, întru experiență, Infinitul.

Astfel, numele, trupurile și mințile noastre nu sunt *SINELE*, ci doar arătări în timp ale *SINELUI*.

Așa cum marea cuprinde puzderia de viețuitoare dintr-însa,
așa și *SINELE*
cuprinde laolaltă tot ce viețuiește.

Astfel, în aritmetica manifestării,
Infinitul a devenit zero ca să se facă doi
și, din doi, mereu să se nască unu și toate,
apoi, adunate la un loc,
unu să devină
și veșnic să fie cuprinse în zero
care este Infinitul manifestat ;
căci zero și unu și doi sunt același lucru,
doar instrumente ale lucrării Infinitului sunt.

Omul a plăsmuit cu mintea dorința
care, la rându-i,
a plăsmuit plăcerea și durerea.

De aceea, chiar și nașterea unui prunc vine după dorință, plăcere și
durere.

Plăcerea și durerea,
două aspecte ale suferinței având ca mamă dorința și ca tată egoul.

Când dorința apare, apare și suferința.
Când dorința dispare, rămân Viața, Adevărul și Lumina.

*Omul este copilul Luminii și al Materiei.
Ce bine ar fi să-și iubească ambii părinți.*

*Trecutul și viitorul sunt două instrumente de cuantificat plăcerea.
Bucuria de a fi mereu în prezent este nemăsurabilă și este însăși
fericirea.*

Foto: Daniela Marin

Foto: Dave Parkhurst - 'Alaska Naturally, Inc'®

*Credința este pomul roditor cu rădăcini puternice în adânc
care se dă în mod necondiționat Luminii
și ale cărui fructe se numesc miracole.*

Lumina este tot ceea ce este.

Dincolo de Lumină este Puterea ce-a rostit Cuvântul.

Foto: Dave Parkhurst - 'Alaska Naturally, Inc'®

Adevăratul artist este tălmăciul Luminii pe Pământ și tămăduitorul microcosmosului numit OM.

Foto: Daniela Marin